Epitaf - Sekvoj

Život se podobá přístavní čtvrti. Je uvězněn v spleti svých ulic a střech.
Co přímé jsou nejvíc, ty vedou vždy k smrti - tam, kde řeka nadějí opouští břeh.
Má při molu vraky, však nad každým ráhnem třpytivé vlajky se hodlají skvět.
Poutníci k čistotě brodí se bahnem. Když k tůni se nahnem, tak spatříme svět.
Ať touha nás sužuje a víra drtí, dar zlomit prokletí není nám dán.
Život se podobá přístavní čtvrti, z níž lodi vyplují na oceán.
Svou bárku jak zběsilí k prameni táhnem, však sotva proud zesílí, vrací nás zpět
od snů, jež došli jsme, k nimž nedosáhnem svou kratičkou berličkou činů a vět.
Ať touha nás sužuje a víra drtí, ...